

Átjárók

A PTE Művészeti Kar Doktori Iskolájának év végi kiállítása

TAKÁCS LÍVIA

Nádor Galéria – Art and Med Kulturális Központ,
Pécs, 2019. VI. 6–26.

Az elsőéves képzőművészeti doktoranduszok kiállítása a zeneművészeti kar közreműködésével nyílt meg, mindez a két művészeti kar sokéves gyümölcsöző együttműködését reprezentálja. Írásomban a képzőművész doktoranduszok projekteit mutatom be.

Petricis Flóra doktori munkájának témája a hímezés és a rajzolás közötti párhuzamok felderítése. Sok éve vizsgálja ezt a területet, technikai paramétereit azonban folyamatosan változtatja. Képi világában a színekben gazdag figuratív formák asszociatív módon absztrakcióba hajlanak.

A kiállítók között olyan művészt is találhatunk, aki zenei területen is alkot, ilyen például Vető Orsolya Lia, aki a festészet mellett az éneklésben is jeleskedik. „Képzőművészeti tevékenységemben az individuális nyomhagyás festészeti, konceptuális és térbeli expanziója foglalkoztat. Az a mozzanat, amikor az ecsetvonás elveszíti transzparens jelként való működését, és élőlényyszerű, önálló létre tesz szert. E csúszómászó jelek a vászon részben digitálisan manipulált, részben olajfestészeti gesztusoktól hemzseggő, mellérendelő szerkezetű képi térben közlekednek, máskor önállóulva, dekontextualizálva jelennek meg a kiállítótér különböző pontjain.”

Taylor Patrick Nicholas nagy hangsúlyt fektet festészeti munkájának folyamatosságára, az alkotási folyamat minden mozzanatára. Közvetlen környezete és az őt körülvevő világ kiragadott életképeit, apróbb szeleteit festi vászonra. Művészetének középpontjában a tradicionális festészeti technikák állnak: tájképei és csendéletei lendületes ecsetvonásokkal vibráló színmezőkkel teletűzdelve folyamatosan „mozgásban” tartják festményeit és azok szereplőit.

Bajóta, teljes nevén Balázs József Tamás művészetében fontos szerepet játszik az egyensúly. Afféle határfeszítés jellemzi munkáit, amelyekkel közvetlen környezetére reflektál. Bajóta formailag mindig a tisztá, konkrét és az organikus formák közti kapcsolódási formát keresi. Művészete által a műfaji és stílári területek közti átjárhatóságból egy új típusú vizuális kommunikációra teremt lehetőséget.

Gazdik Pétert a rajz és a szociológia határterületei foglalkoztatják, az, hogy mennyiben adhat másféle megértést, megélést a rajzi feldolgozás. Varga Dóra szabályos, geometriai alakzatokkal dolgozik, valamint az üveg anyagi tulajdonságaival kísérletezik. A színelmélet, a szín és a tér közötti kapcsolat is foglalkoztatja.

Festőmérnök – találoan így jellemzi magát Batykó Róbert. A meghatározás nemcsak letisztult festői

forrás: Fekete Dénes

FEKETE DÉNES: *Entrópia*, 2019, videóinstalláció (részlet), 7' 6"

stílusát érzékelteti, hanem a posztmodern utáni művészet 21. század eleji időszakához való alkalmazkodásként is értelmezhető. Batykó a digitális technológia vizuális motívumait illeszti festményeire, egy saját maga által létrehozott géppel vékonyítja el festményei rétegeit.

Babinszky Csilla az illúzió természetét vizsgálja, akár vizuális, akár filozófiai vagy elméleti formában ölt is testet az: „Számomra a művészet kutatás; egy gondolkodási módszer, reflexió és önreflexió is egyben. Kellemes használni a vizualitás nyelvrendszerét, rendkívül jól működő módszer a kérdésfeltevésre, a kísérletezésre, a felfedezésre, és fontos eszköz a dolgok mélyének megértéséhez. Szeretem az iróniát, a paradoxonokat, és amikor egyik alkotásom kétértelműsége rejtett, finom humorral van átítatva.”

Szöllösi Géza elgondolása szerint az organikus anyag lényege, hogy végtelen a felbontása a mesterséges szemben. A digitális világ csak szimulálni próbálja

fotó: Horváth S. Gábor

MALJUSIN MIHÁLY: *Firkált plexi 1.*, 2019, gravírozott plexilap, ledek, 42×30 cm

a valóságot, de mindez nem lehet olyan tökéletes, mint az eredeti. A művész az élő anyagot vagy talált tárgyat szétszedi, majd újra összerakja. Szobrai az amerikai kultúra vizualitásából származó karakterekre és a modern technológiára utalnak.

Zsin Bence neve a *Létra* szociális és kulturális közösségi tér csapatával együtt létrehozott *Úszó ház* elnevezésű projekthez kapcsolódik;

a résztvevők egy „úszó házat” terveztek és építettek meg közösen, majd beúszatták az erdősmecskei bányató közepére. Eredetileg a ház a magányt, az elhagyatottságot és a kiszolgáltatottságot ábrázolta volna, de végül a helyszín változásával (a tó közepén) a megnyugvás sugározott belőle a tópart gyönyörű fáival. A rituálé során az alkotók együtt maradtak sötétedésig, amikor teljes szépségében és magányában felfénylött a ház a tó közepén.

Maljusin Mihály jelenleg Pécssett él és alkot. Szoftvert fejleszt, nagyipari tömegtermékekből tárgye gyűtéseket hoz létre. *Pixel Randomizer* nevű alkalmazásával

klasszikus festmények reprodukcióinak képpontjait rendezi véletlenszerű sorba, így absztrahálva forrásanyagát. Így ír munkáiról: „Folyton a médium mint felszín tartalmi meghatározatlanságába, alapvető ürességébe ütközöm. A tömegtermelés homogenitásában, modularitásában – az eleve adottban – rejlő szabadság foglalkoztat. A kommersz, arctalan technológiát fel kell szabadítanunk a rideg és számító célhoz kötöttség alól. Ezért is érdekel az instant, általánosan hozzáférhető eljárások holt játéka, a határok közé kényszerített, ugyanakkor bárki által megélhető szabadság.”

Fekete Dénes szobrász *Entrópia* című filmje a Bauhaus 100 éves évfordulójára készült. „Műveimmel a tervező elődök előtt kívánok tisztelni, és egyfajta személyes párbeszédet kialakítani velük az alkotásokon keresztül” – fogalmaz a művész.

Böhm Gergely számára rendkívül fontos a pécsi nyomdászat hagyományainak megőrzése. A Drukker nyomdaműhely alapító tagjaként célja egy inspiráló alkotói közösség bázisának megteremtése, amely programjaival hatékonyan vesz részt a város kulturális életében. A Drukker műhely igazi kuriózum nemcsak városi, de országos szinten is, hiszen a legkritikább és legkorábbi kézi nyomdászati eljárásoktól a legújabbakig rengeteg technikai eszköz áll a művészek rendelkezésére.

Gnándt Ferenc művészetében a kommunikáció és a nyelv rendkívüli fontossággal bír. Azt szeretné, hogy művei által a befogadó találkozzon a valósággal: „Azáltal, hogy fogalma sincs, mi történik a felületen, nagy munkára készítem a megfigyelőt. Nem célom, hogy leleplezze munkám elkészítésének folyamatát; azt szeretném, hogy a néző egyfajta kényszeredett szabadságot éljen át, és ezáltal megszabaduljon az előzetes megfeleltetéstől, és belekerüljön egy bizonyos tranzitónába...”

fotó: Vető Orsolya Lia

TAYLER PATRICK NICHOLAS: *Kóláék*, 2019, olaj, vászon, 30×25 cm